

anser det for at være en overordentlig væsentlig Mangel ved det foreliggende Lovforslag, at man ikke engang derved faar Bished for om de Examenkommissioner, som man tænker sig indrettede, skulle bestaa tildeels af Universitetslærere og tildeels af Andre eller kun af Andre, men stiller dette hen i det Uvisse, saaledes, at Ministeren derefter uden nogen som helst yderligere Forhandling med Rigsdagen, naar som helst han faar Lyft dertil, mulig tilskyndet ved Indflydelse fra andre Sider, vil kunne foretage en saa væsentlig og saa vigtig Forandring som den, at overlade Examinernes Afholdelse til Kommissioner, uden at man engang veed, om der dert vil komme til at sidde Professorer eller ikke.

Madvig: Man er i høi Grad tilbøjelig til, naar to Medlemmer, der have samme Sag og Stilling, komme til det samme Resultat, da i det Hele at tillægge den Eine den samme Anstuelse som den Anden og at gjøre den Eine solidarisk ansvarlig for den Andens Dpfattelse. Nu er jeg vel i Resultatet enig med min erede Kollega og ligeledes i endel af hans Motivering; men jeg tror at burde udtale, at der umægtelig er en ikke ganske upresentlig Forskjel i vor Dpfattelse af Universitetets Læreres Stilling og af Studiet ved samme. Dette vil jeg, som sagt, blot fremhæve, for at den Eine af os ikke siden skal kunne blive gjort ansvarlig for, hvad den Anden har sagt. Jeg skal iøvrigt blot bemærke, at jeg har den allersterkeste Overbevisning om, at Universiteterne kun bestaa og kun kunne vedblive at bestaa, saalænge de af Staten anerkendes som virkelige Lærestatter for Mænd, som Staten trænger til, og jeg siger, det er ethvert Universitets Pligt at give dem, der danne sig til Embedsmænd eller, som danne sig til en anden Virksomhed, bygget paa videnskabelig Grund, en Undervisning, der vel er bygget paa et videnskabeligt Grundlag, men som, derhos gaar i den mest mulig praktiske Retning. Dette er en Opgave, for hvilken Universitetets Lærere paa ingen Maade bør fritages. De bør sørge for at bearbejde Videnskaben og at fremstille den saaledes, at den kan bruges af dem, der forberede sig til visse

Embeder eller til at virke paa anden Maade, medens de ved Siden deraf selvselgelig ogsaa have at arbejde for Videnskaben selv. Paa den anden Side skal den, der dannes til at blive Embedsmand, ganske vist ikke blot høre og lære, hvad han umiddelbart og enkeltvis kan overføre i det praktiske Liv, men noget Mere end dette. Dette være sagt med Hensyn til den Indskrænkning, som man har talt om, at der er lagt paa Professorerne. Det bør ikke være saaledes, at Professorerne nogen sinde fritages derfor og sættes hen, som der er blevet sagt, som rene Videnskabsmænd, der leve kun for Videnskabens Skyld, og fra hvem man tager Examensundervisningen bort. Det er ganske vist en Lykke at leve et frit videnskabeligt Liv, men man kan ikke leve et saadant frit videnskabeligt Liv og dog vente at blive anerkendt som en Staten nødvendig Embedsmand. Staten opretholder Universitetet som Lærestalt, men som en Lærestalt, der skal lære paa Grundlag af den dybeste og flydligste videnskabelige Erkendelse og Indsigt, som den kan opnaa.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingerne, og man gik til Afstemning.

1) Indstilling af Fællesudvalget's Forsat (Alle paa Madvig's) under Nr. 1:

§ 9 indskydes mellem andet og tredje Stykke følgende nye Stykke:

"Til Afholdelse af den theologiske, den retsvidenskabelige og den statsvidenskabelige Embedsprøve ved Examenkommissioner fastsættes en Sum af indtil 9,000 Rb. aarlig, vedtoges med 40 Stemmer mod 7.

2) Indstilling af Fællesudvalget under Nr. 2:

§ 13, andet Stykke, 1ste Linie, for andres Ordene "de andre" til "det fjerde og 2. stykke"

vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

3) Indstilling af Sammenligning under Nr. 3: